לעילוי נשמת ר' אברהם יוסף שמואל אלטר בן ר' טובי' ז"ל ורעיתו רישא רחל בת ר' אברהם שלמה ע"ה קורץ

Monsey Edition

TO SUBSCRIBE
AND RECEIVE THIS
TORAH SHEET WEEKLY.
WWW.TORAHTAVLIN.ORG
OR SEND AN EMAILTO
TORAHTAVLIN@
YAHOO.COM

Torah Tavlin Publications 34 Mariner Way, Monsey, NY 10952 © All Rights Reserved

שבת קודש פרשת נשא – ל"ד סיון תשפ"ג Shabbos Kodesh Parshas Naso - June 3, 2023

9:10 – פלג המנחה עש"ק – 6:50 הדלקת נרות שבת – 8:05 ומן קריאת שמע / מ"א – 8:34 ומן קריאת שמע / הגר"א – 9:10 סוף זמן תפילה/הגר"א – 10:25 שקיעת החמה שבת קודש – 8:24 מוצש"ק צאת הכוכבים – 9:14 צאה"כ / לרבינו תם – 9:36

במרינה אין אובלי, ועל זה הקשה במדרש: א"ר אבא ברכה נא ואכלתי אין עמדי היא נתנה לי ואבלי, ועל זה הקשה במדרש: א"ר אבא ברכה נא ואכלתי אין עמדי היא נתנה לי ואבלי, ועל זה הקשה במדרש: א"ר אבא ברכה נא ואכלתי אין מליט"א, ר"י שער חשמים ירושלים עייה"ל כתיב כאז. אלא ואוכלי. דרי מדובר כאז כבר אדר החטא. והיה לו לאדם להשיב

והתודו את חמאתם אשר עשו והשיב את אשמו בראשו וחמישתו יסף עליו ונתן לאשר אשם לו ... (ה-ז) - מצות וידוי: ענינה וכוחה

לל גדול שנינו במקראות אלו, והוא, שהאדם החוטא, א"א לבוא לידי תיקונו, עד שיכיר בחומרת חטאו, ויבין ויודה שעשה שלא כדין ולא היה לו לעשות מה שעשה, רק או מועילים לו התיקונים הנדרשים כדי להסיר חטאו מעליו. אולם אם החוטא מצדיק את עצמו שאין הוא אשם בחטאו, כי מוצא הוא כמה סיבות שמחמתן לא ראה לעצמו מפלט מז החטא, או עדייז לא ידצה להש"ת, גם אם יעשה את התיקונים הנדרשים לכר.

זהו שאמר הכתוב איש או אשה כי יעשו מכל חטאות האדם', וברצונו לשוב על חטאו, תחילה לכל מוטל עליו לדעת ש'האשמה הנפש ההיא', כלומר, עליו להשוות דעתו עם דעת בוראו, ואם לדעתו של הקב"ה נחשב הדבר לעוזן, כי לפי כללי השלחן עדוך' אסור דבר כעין זה להיעשות, צריך גם הוא להכיר ולהסכים לדעת בוראו שמעשיו היו מעוותים, יתחילה לכל יקיים 'זהתודו את חטאתם' – ויודה בפה שמעשיו לא היו רצויים עד כה, ורק לאחר מכן ביכולתו להתרצות ע"י התיקונים האמורים בהמשך. כי כל עוד שהאדם נוטה לחשוב שיש איזה צד של צדק ויושר בהליכותיו המעוותיים, הוא חולק כביכול על הקב"ה, הקב"ה כואב על רעתו, והוא סבירא ליה שכך היא המידה הישרה ר"ל, זה האיש גם לא יחדל מלפשוע עוד כשיודמן לו שוב נסיון כבראשונה, שהרי לדעתו אין פגם בהליכותיו בכגון רא, ולכן אין הקב"ה סולח לו על חטאו, כי למעשה אינו מתחרט על מעשיו.

רמז לכך מצאנו בתורה בחטאו הראשון של אדם הראשון, כדאיתא במדרש (ב״ר ט, יב) בענין הדו שיח שהיה להקב״ה עם אדם הראשון (בראשית ג, יא ז יב), כששאל הקב״ה ׳המן העץ אשר צויתיך לבלתי אכל ממנו אכלת׳ השיב אדם ׳האשה אשר נתת

לדורלך אווים נאו זוב אבוום זנטא אבשטין שלשיא, בעבים שוו אבוום

קרבנו קערת כסף אחת שלשים ומאה משקלה מזרק אחד כסף שבעים שקל בשקל הקדש ... (ו-יג) – בענין חשיבות של כל יחיד ויחיד

תנה התורה הקדושה האריך טובה בהקרבנות של כל נשיא ונשיא, ופירט הקרבן בכל פרטיה של כל אחד ואחד באריכות גדולה, וכבר עמדו המפרשים על זה, מדוע התורה האריך טובא כל כך, הרי היה יכול התורה לכלול כל קרבונותים כאחת, ולא היה צורך להאריך טובא, וכידוע שאין זה דרכו של התורה הקדושה, שיש כמה וכמה דנים שדרשו חז"ל מתיבה אחת או אות אחת שמיותר, וא"כ להאריך בכל נשיא ונשיא ולומר הקרבן שהקריב באריכות גדולה כזה, כמה וכמה פעמים אין זה דרכו של התורה הקדושה, וע"כ אם התורה האריך כל כר. התורה בא ללמדנו כאז יסוד גדול.

וביאור הסבא מקלם [הובא דבריו בדרכי מוסר] ליישב הקו', שהטעם למה התורה מאריכה אצל כל נשיא ונשיא כל כך באריכות, כי התורה רצתה ללמדנו שאם רבים עושים מצוה אף על פי שהם רבים לא מדברים בשמים מהכלל אלא שמחים עם כל אחד ואחד כאילו הוא היה יחידי בעולם ולא נתמעטה אהבת ושמחת הקב"ה לכל אחד משום שיש עוד הרבה שעשו את המצוה, לכך כמו עם הקרבן של נחשון שמח הקב"ה ופרט בפרוטרוט כל הדברים שעשה. כז היה השמחה גדולה אצל כל אחד ואחה. כי

A SERIES IN HALACHA LIVING A "TORAH" DAY

Kashrus in the Kitchen (78). Tevilas Keilim (cont).

Geirim. Does a *Ger* [convert] have to *toivel* his *keilim* after his conversion? Many *Poskim* (1) assume that a *Ger* must *toivel* his *keilim* because in reality the *keilim* he had been using as a gentile have now converted from gentile ownership to Jewish ownership. According to this opinion, a Ger should say a beracha when immersing the *keilim*. However, the **Maharshag** (2) and **Avnei Nezer**, quoted by his son in **Shem Mishmuel** (3), rule that he is exempt from immersing his old *keilim*, Their logic is that the only obligation of *tevilas keilim* is when there is a monetary transfer from a gentile owner to a different owner who is Jewish. Even though in certain laws we apply the principle that a convert has the status of a newborn baby (כתינוק דמי), he is not a new person regarding monetary status, and the debts that were owed to him previously and are owed by him now, stand unaffected as before. Here, too, the keilim have not changed ownership, just the ongoing owner became Jewish. The best thing for a Ger to do is toivel his keilim without a beracha as a number of *Poskim* have ruled (see list in **P'sakim Utshuvos** (4)).

מאת הגאון מו"ד הדב ברוך היושמלד שליט"א.

n (cont).

Nevertheless, Darkei Teshuva (5) brings from Sefer Chadrei Deah that the custom of the Batei Dinim presiding over the conversions was always not to tell a convert to toivel his keilim. Of course, if once he converts, he now purchases new keilim from a gentile, he does have to toivel them.

Mixing Up Keilim. What is the halacha if a new utensil which requires tevilah gets mixed up with a bunch of keilim that were already immersed? Many times a careful examination of the keilim will determine which is the new utensil and which are the old ones. However, if that does not work, does he have to immerse all of them? Based on a similar case in Shulchan Aruch (6) we apply the rule of "Davar shayesh lo matirin lo batel" - we don't apply bitul when there is an easy way out. Usually it is not a great deal of trouble to immerse all of the keilim again and therefore one should do so [see Poskim listed in P'sakim Utshuvos (7)] and recite the beracha "Al tevilas keli" since only one of them needs tevilah. If there is a great amount of keilim, as happens sometimes in hotels, schools and the like, one may rely on bitul and does not have to immerse them.

בין הריחיים - הבלין מדף היומי - גיטין יג.

גט asks that our חידוש may be learned from that *Mishnah*. There we also bring a case where the בעל was a גט שאה שלה הידוש was a בעל was a sume the husband has died in the interim, and the בשר remains בשר was a says when the בעל was a case where the בעל was a says when the was a mive when the was a live when he appointed the שליח. It is is the same מור אונע was a says בעל was a says בעל was a says בעל was a says was a

משלח was completed the שליחות became insane (שליח do we go בתר מעיקרא), do we go בתר מעיקרא, the Sender was a פקח and the שליח now stands in place of the בתר מעיקרא and can give the בתר מעיקרא prings the בתר סוף brings the בתר סוף and the בתר סוף and the בתר סוף brings the בתר סוף brings the שליחות and now the משלח has become a שליחות and the שליחות and the שליחות argues and says the שליחות asks how would the שליחות argues and says the בשלה brings the שליחות asks how would the שליחות argues and says the בשלה asks how would the שליחות argues and says the בשלה anymore, yet by the העב"ם the husband has died do we say the שליחות is cancelled and the חלים is not standing in place of the שליחות anymore, yet by the רבב"ם the husband that the שליחות argues the שליחות fri הלא] ד"ה לא] ד"ה לא] ד"ה לא] ד"ה לא] ד"ה לא] בעוד מופר שלוחות בשלה anymore, yet by the שליחות and she is no longer tied to him, so we don't say ושליח because he himself has no בעלות over her. בשלוח בעוד and she is still married and connected to him, he is just a curron trung at the moment and personally can't affect a שליח be was still sane, he has already stepped into his place and since the שליח be was any give her the us.

Incidentally, the *Mishnah* later [כת.] says if a אשה to an אשה from a husband that was either a חלה or יקן when he appointed the אשה he may still give the העמיד על חזקתו and we are not העמיד על חזקתו. he may still give the שליח and we are not העמיד על חזקתו.

הוא היה אומר

1) שו"ת לחם שלמה יו"ד א:ז, שבט הלוי וּרמה (2) צו"ת מהרש"ג ג:מח (3) שם משמואל פרשת מטות (4) יו"ד קכ: לג (5) קכ:ד (6) יו"ד ק"ב (7) קב:ח

Alter from Kelm, R' Simcha Zissel Ziv zt"l (Chochma U'Mussar) would say:

"The Gemara (נאיר טו.) teaches that a standard period of nezirus (when one makes a vow not to cut his hair or drink wine) is thirty days. If a person accepts upon himself thirty days of holiness and purity, the Torah already describes him as having - 'the crown of the Lord on his head.' A person who makes an effort to better himself, even for thirty days, is considered exceptional; how much more so is the one who works on himself every single day?"

MaralTertoMocha Abosen

A Wise Man would say: "People often talk when they cease to be at peace with their thoughts."

Printed By: Quality Printing Graphic Copy & Printing (845)352-8533

We ARE such a beautiful nation!of course Sign this קבלה לכבוד השכינה too!!!

855.400.5164 / Text 800.917.8309 / kvodshomayim.org

Mazel Tov to Moshe Aharon & Tamara Blonder on the Bar Mitzvah of their son Binny (2) May he grow in Torah and Yiras Shamayim, and continue to be a source of nachas to the entire family

הרי יש כאן לימוד נפלא, ובפרט אחר היום טוב של שבועות שקבלנו את התורה מחדש. שיש טעות שיעלה על דעת האדם לומר, מה החשיבות אצל קוב"ה עם התורה והמצות שאני עוסק, הרי יש עוד כמה וכמה אנשים אחרים, והם יותר חשוב ממני, ועל זה האריך התורה בפרשת הנשיאם, שהגם שכל הנשיאם עשו ממש הקרבן הדומה להדדי, מ"מ פירט התורה הקדושה על כל נשיא ונשיא להורות על יסוד זה, שיש חשיבות בשמים, על כל מעשה שהאדם עושה הגם שיש כמה אנשים אחרים שעושים אותו מעשה.

כל דבריו בלשון עבר. 'היא נתנה לי ואכלתי'. ומה כיוון בזה שאמר תיבת 'ואוֹכל'

בלשוז הוה? התשובה לכך היא: 'אכלתי ואוכל'. מתשובתו של אדם אתה יכול

להביז שלא שב בכל לבו. וכאילו היה משיב שלא רק זה שאכלתי אלא גם כעת

אני אוכל. כי אילו היה מתנצל על חטאו.והתודה על כך שפחז עליו יצרו ולא

השכיל בדעתו להתגבר עליו. אז היה הקב"ה מקבלו בתשובה, מאחר שבסופו של

דבר הכיר והביז שחטא ולא עשה כשורה. אולם במקום שיאמר 'חטאתי' ביקש

להצדיק את מעשהו, ואמר שאינו אשם בחטאו, רק האשה אשר נתת עמדי היא

אשימה בכך, זאת אומרת. שכל עוד שהאשה קיימת ישנו מצב של מכשולים. כי

היא בפיתוייה בכוחה להשפיע עליו עד שאין ביכולתו לסרב לה, והרי זה כאומר

שגם אם הקב"ה אוסר עלי דבר זה ישנם מצבים שאיז בכר עוול. תשובה זו היה

מתוודה על חטאתו. הוא מבטל בכך את כח המקטרג עליו. כי כשהמלאר המקטרג

בא לספר על חטאו ולתבוע את ענשו. א"ל הקב"ה. על מי אתה מקטרג? הרי זה

האדם כבר התוודה על חטאתו! כלומר. מאחר שהשוה דעתו לדעתי. ודעתו כעת

שמעשים כעין אלו אסורים שייעשו, שוב אין פתחוז פה להענישו. וזאת גם אם

עדייז לא עשה את שאר התיקונים שמוטל עליו לעשות בכגוז דא. ואפילו רשע

גמור כבלעם, כיון שאמר 'חטאתי' לא היה ברשות המלאך המקטרג ליגע בו. כמו

שמובא במדרש. שהיה רשע ערום ויודע שאיז עומד מפני הפורעניות אלא תשובה.

האדם מוגבל במדת אהבה שלו וכשיש לו בן אחר אז כל מדת אהבה שיש בו

מסורה לבנו היחיד. אבל כשיש לו הרבה בנים מתחלקת אהבתו ולכל אחד מגיע

רק מצקת אהבתו, אבל מדת אהבה של הקב"ה היא בלי גבול ובלי תכלית. לכז

לא נתמעטה אהבתו לכל אחד בשביל שיש עוד אנשים שעושים. מבדברים בשמים

שכל מי שחוטא ואומר חטאתי איז רשות למלאר ליגע בו.

על כל אחד כאילו היה יחידי בעולם. עכת"ד.

לאור האמור מובן היטב מה שאיתא בזוה"ק (חלק ג דף רלא.) שכאשר אדם

למורת רוחו של הקב"ה ולכן לא קיבל הקב"ה את תשובתו, והטרידו מגן עדן.

ויש להוסיף, שפרשת נשא לעולם בא אחר קבלת התורה, ואפשר שזהו הטעם, שהאופן לקיים כל התורה וכל המצות כראוי, הוא רק ע"י הבנה ברורה ביסוד זה, שאילו יודע האדם בברירות, עד כמה חשוב ואהוב המעשה מצות והתורה שהוא עוסק אצל קוב"ה בשמים, הרי זה יהיה סיבה גדולה שיתעורר את עצמו באופן נפלא עד מאוד. לקיים כל התורה כולה כראוי.

נשא את ראש בני גרשון גם הם לבית אבתם למשפחתם ... (ד-כב)

The *Torah* teaches us that no challenge is too great that it cannot be successfully overcome as long as one feels *chizuk* and is energized to do it. The Yetzer Hara is smart and knows just how to pull us down, how to create hardship in our lives that seem insurmountable. It makes us depressed; it tells us we have nothing to live for; it tells us we are not capable of accomplishing great things in the world. This is one of the satan's greatest tactics. It is called "אשש" - Discouragement. If he makes us believe that we can't, then we believe that we don't need to try! This is why we need achdus. On Har Sinai, the Jewish people were united like "One man with one heart" at Har Sinai. That is how much they cared about each other. They shared each other's joy and felt each other's pain, as if it were their own. They were like one single individual person, and that is why they were able to be united with one heart, one deep and passionate desire to receive the *Torah* and live by it! In this way we can grasp the words "נשא את ראש בני גרשון" lift up those people who feel that they are divorced" (מגורש) from *Hashem*. By encouraging others, we can fulfill "לאחמי יאמר חזק" - to his brother he will say, "Be Strong."

On one of his trips to the United States many years ago, R' Yitzchok Dovid Grossman shlita, Chief Rabbi of Migdai HaEmek, received a call from Rabbi Binyamin Klein, a secretary of the Lubavitcher Rebbe, R' Menachem Mendel Scheerson zt"l. He told him that the Rebbe had a special request to ask of Rabbi Grossman; to travel to the Sing Sing Correctional Facility, where there was an irreligious Jewish inmate who needed *chizuk* (encouragement). This maximum security facility located in Ossining, NY, is notorious as one of the most rough-and-tumble prisons in the country and anyone incarcerated there was usually someone who had committed felonious crimes with long sentences.

R' Grossman acceded to the *Rebbe's* request and made a special trip to Ossining. He arranged to meet the inmate, telling him that the Lubavitcher Rebbe had sent him specifically to talk to him. When the prisoner heard this, he suddenly began to cry and needed some time to come to himself. "How did the *Rebbe* know?" he kept saying over and over.

Finally, he was able to talk and he told R' Grossman that the last few weeks, he had been extremely depressed as he was formerly a prominent physician (prior to his prison sentence) and was accustomed to a certain level of respecful treatment. Now, though, he was a prisoner in this heartless facility with nothing to anticipate, nothing to live for. His depression grew worse day by day, until after a brutal incident, he decided to end his life. It wasn't easy in lockup but he carefully planned his suicidal act. But his plans were suddenly altered when R' Grossman showed up with uplifting words from the Lubavitcher Rebbe and of his own, which lifted him out of despair. The man now realized that he did have what to live for and he was going to make the best of it. After that visit, R' Grossman remained in contact with this man. They exchanged letters, and their friendship gave him the will to carry on. They stayed in touch until the prisoner's passing years later.

There is a story about a rabbi who would visit prisons and provide warmth and *chizuk* to the Jewish inmates in order to cheer them up and encourage them. The inmates looked forward to his visits because the rabbi's love spilled over to the point that he would even inspire the non-Jewish prisoners, giving them hugs just as he did to the Jewish inmates. However, in one of the prisons he visited, there was a certain inmate that was exceptionally tough and scary looking - muscular, very tall, covered in tattoos - whom he avoided due to fear. The man never showed any emotion and the rabbi did not know what to expect. After one of his visits, as he was leaving the prison, he heard someone call out from behind him, "Hey. rabbi, no hug for me?" It was this scary looking inmate. The rabbi stopped and slowly approached the mountainous hunk of a man. Then, he held out his arms and gave him a bear hug, barely getting his arms around the man's chest. They stood that way for a few extra seconds until the inmate stopped and told the rabbi that he needs another hug, to which the rabbi conceded. The massive inmate then began to cry saving those were the first hugs he had ever received in his life.

הירא מלאך ה' אל האשה ויאמר אליה א באפרות ארוה בא האפונה מאבים אליה בא את עקרה ולא ילדת (שופמים יג-ג) ארוב את עקרה ולא ילדת (שופמים יג-ג)

The Haftorah details the story of Shimshon HaGibbor, the mighty savior who fought courageous battles on behalf of his people, who was also a *nazir*, a theme which coincides with the halachos found in Parshas Naso.

In the opening words of the *Haftorah*, an angel appears to the wife of Manoach - father and mother of Shimshon HaGibbor, and says to her, "You are infertile and have borne no children ..." Chazal question what the use was in informing her of her sad plight. Why indeed was it so necessary that no less than an angel from heaven needed to come down and inform her of this? Furthermore, the words of the angel, "הנה נא עקרה ולא ילדת" seem superfluous. Just by saving that she was barren would have been enough.

R' Chaim Kanievsky zt"l (Ta'ama D'Kra) illuminates the words of the angel as follows: we find in the *Medrash* that there was a dispute between Manoach and his wife. He said she was barren and unable to bear a child, while she claimed that he was the cause of their childlessness. Thus, the angel came specifically to put peace between Manoach and his wife and inform her that she indeed was the one who was barren.

R' Chaim explains that we see from here that the one who wants to make peace between those who have a dispute should not come to the entitled person and say to him that you are right, since by doing so will further increase the dispute. Rather, he should go to the side that is at fault and explain to them that they have are mistaken and should concede

כה תברכו את בני ישראל אמור להם וכו'

לעילוי נשמת אבינו מורינו ורבינו הרב חיים

These special words are still ringing in our ears from Yom Tov, when the kohanim duchened and bentched Klal Yisroed at the end of *Mussaf*. They are also recited daily as part of *chazaras hashatz shacharis*. Why, though, are they recited right after the *birchas haTorah* that each person recites every morning?

The *nusach haberacha*, the words used by the *kohanim*, are indeed unique. Typically, we'll say "אשר קדשנו במצותית" Hashem sanctifies us through His mitzyos. Here, though, by the birchas kohanim, the kohanim deviate from the norm, and say "אשר קדשנו בקדושתו של אהרן" - Hashem sanctified us with the holiness of Aharon Hakohen. And they close the beracha with, "וצונו לברך את עמך ישראל באהבה". What is the connection between the opening and the siyum of this beracha?

My machshava here is as follows. Aharon Hakohen possessed character traits unparalleled in the world, and oh, so noble. He had both, an *ayin* (eye) and *lev* (heart) *tov*, completely "fargining" everyone, including his brother, Moshe. As the posuk says, "וראד ושמח בלבר" - he saw Moshe and felt happiness in his heart. For this, he was awarded the priestly vestment called the *Choshen* - a kind of golden "medal of honor" to wear on his heart, as part of his bigdei kehuna. To bentch someone so wholeheartedly, requires these special traits. Thus, the kohanim are told, "Each one of you is endowed with "קדושתו של אהרן" - this same holiness imbued in Aharon, and therefore you each have the gift to bentch "קדושתו".

As we embark on each new day, we really need to implant this lesson in our own hearts, enabling us to see the good in all. שנראה כל אחד מעלת חברינו ולא חסרונו. This concept of not being jealous of another's accomplishments is crucial to *Torah* learning and it allows our tefillos to pierce the heavens. Let us be zoche to all these berachos: "ישא ה' פניו אליד וישם לך שלום"

משל למה הדבר דומה

איש או אשה כי יפלא לנדר נדר נזיר להזיר לה' ... (ו-ב) משל: The great Ruzhiner Rebbe, R' Yisroel Friedman zt", would relate the following story: There was once a chassid who earned a comfortable living as a fur merchant. He was prosperous and charitable to all. Every year, in the late summer months, he would travel to one of the large fairs where he spent his time purchasing products and investing his money in as many fur-lined coats, hats and boots as he could find. He would then transport them back to his warehouse. He sold these items throughout the freezing cold winter at a handsome profit and in this manner, he supported his family nicely.

One year, there was an unusually warm winter, and nobody bought fur garments. The merchant had made his usual investment before the winter but due to the beauty we can learn from this parsha. Look at the extent of circumstances, he was stuck with all his merchandise. Try the *nazir's* desire to become close to *Hashem*!

as he might, he could not sell enough fur to support his family through the winter months, and his family began to starve.

One morning, just as the *chassid* was leaving for *shul*, the poritz's wagon drew up to his home. The poritz wanted to buy a large amount of the merchant's stock!

"I'm sorry," replied the *chassid*, "but I don't do business before davening.'

And here the Ruzhiner tzaddik fell silent. "Nu, and how does the story end?" his listeners wanted to know.

"That's the end of the story!" the tzaddik exclaimed. "Look at the extent of a Jew's emunah and bitachon in Hashem!"

נמשל: The *Torah* describes the process of the holy *nazir* at length. While today one shouldn't become a nazir (because there's no way to conclude nezirus without a Bais HaMikdash) nevertheless there is something of profound

מזרק אחד כסף, שבעים שקל בשקל הקדש במדוס במדוק אחד במדים של בשקל הקדש במדוס במדוס במדוס במדוס במדוס במדוס במדוס במדוס למנחה ... (ז-יג) מביהם מלאים סלת בלולה בשמן למנחה ... (ז-יג) מדיים במדוס למנחה במדוס למנחה במדוס למנחה ... (ז-יג) במדוס במ

When the *Torah* reiterates twelve times, the *korbanos* of the *Nesiim* (princes), which were identical to each other, the *Torah* uses the words: "סלת בלולה בשמן למנחה" - "Fine flour mixed with oil for a Mincha offering." All the korbanos contained a mixture of fine flour and oil. As we know, flour cannot be eaten alone. It must be mixed with other ingredients and baked into bread. Only then can it be consumed by man and nourish him as the mainstay of his diet. R' Avraham Hakohen Pam z''l explains that the *Medrash (ייק"ר ג-א*) compares fine flour to *Torah* and states that just as fine flour must be combined with oil to create the mainstay of a person's existence, so too must *Torah*, good deeds and proper behavior be combined in a "Ben Torah" for him to be considered a true "Receiver of *Torah*." It is clear that *Torah* knowledge without proper *middos* has very little value. "The ways of Torah are pleasant" - and Torah is meant to refine and elevate a person's character.

There is always talk about the threat of yeshivah bochurim being drafted into the Israeli army. The Mishna in Pirkei Avos (3-5) tells us: "One who accepts upon himself the yoke of Torah, will have the yoke of government and worldly matters removed from him." If we are experiencing so much heartache from the government and such disdain from the world, then maybe we have not properly taken upon ourselves the voke of *Torah*. This does not only mean learning *Torah* - it means LIVING TORAH and acting as true *Bnei Torah* should, whether we are in the *shul*, the *beis midrash*, the supermarket or the bank.

This, is the hidden message of the korbanos of the twelve Nestim. Each prince individually, mixed his fine flour with oil to each us that *Torah* learning must be mixed with good *middos* and high values. One cannot coexist without the other.

How appropriate it is that we read these words right after the Yom Tov of Shavuos, the greatest day in our long and stroried history, to impress upon our hearts that this understanding is truly the key to a successful Kabbolas HaTorah.